

गाङ्गटेय पु० गाङ्गे नदीतटे अटति अट-अच् प्रथो०
गाङ्गायनि पु० गङ्गाया अपत्यम् तिका० फिञ् । १भीष्मे
० कार्तिकेये च । प्रवरप्रवर्त्तके श्वन्निभेदे च प्रव-
राध्यायः ।

गाङ्गिय प्र० गङ्गा+अपत्ये ङक् । १भीष्मे, २कार्तिकेये च ।
“यं गर्भं सुसुवे गङ्गा पावकादीप्रतेजसम् । तदुत्तं पर्वते
न्यस्तं हिरण्यं समपद्यत” इत्युक्तेः श्वर्णे, ४तन्नाम-
नामके धुस्तूरे, ५कश्येष्णि च शब्दार्थचि० । ६इक्षि-
यमत्स्ये पु० तिका० । ७भद्रसुस्तके राजनि० ।

गाङ्गेरुका स्त्री गाङ्गं जलमीरयति क्षिपति ईर-ङ्ग स्वार्थे
क गौरा० ङीप् । नागवल्यासु अमरं गोरल-
तण्डुलायाम् शब्दार्थचि० ।

गाङ्गो स्त्री गाङ्गे नदीतटे तिष्ठति श्या-क ध्रस्व० प्र-
त्यम् अलुक् स० गौरा० ङीप् । (नटा) कटशर्करा-
क्षतायाम् हारा० ।

गाङ्गु लि० गाङ्गे गङ्गाकूले भवः यत् । गाङ्गसम्ब-
न्धिनि । “उचः कक्षो न गाङ्गुः” अ० ६।४५।११ । “गा-
ङ्गुः गाङ्ग कूले भवः” भा० ।

गाजुर न० गज-मदे वञ् “न कादेः” पा० न कृतम् गाजं
मद राति रा-क । शृङ्गान्ने शगर्जरे (गाजोर) ।
मूलभेदे गर्जरमित्यत्र भावप्र० पाठान्तरम् गर्ज रश्मि-
शुषाद्युक्तम् ।

गाडव पु० गडुराकारेणाख्यस्य प्रज्ञा० अण् गडोर्भावी
वा अण् । श्वेदेडुवाये तिका० श्वेडुभावे न० ।

गाडिक लि० गडिक+चतुर्थ्यां चतुर्ङ्गं ङ्ङ् । गडिक-
निर्दिष्टादौ ।

गाडुल्य न० गडुलस्य भावः आङ्गोऽप्यञ् । गडुलभावे ।

गाडु न० गाड-क । अतिशये ङङ् । शतद्युते, श्ववगाडे,
४षेविते च लि० । “तपस्विगाडां तमसां प्रापेति” रघुः ।
“गाडुकान्तदशनक्षत्रव्ययाम्” साधः । “सद्यःकण्ड-
व्युतभजलतापन्विगाडोपगूढे” मेव० ।

गाडुमुष्टि पु० गाडोमुष्टिरल । खङ्गे मेदि० ।

गाडावटी स्त्री चतरङ्गक्रोडाङ्गे क्रोडाभेदे “नोकैका वटिका-
यस्य त्र्ययने खेलने यदि । गाडावटीति विख्याता पदं
तस्य न द्रव्यति” ति०त० । [कारिभवादौ ।

गाणकार्य लि० गाणकारो भवः कुर्यादि० ण्य । गण-
गाणगारि पु० गणगारस्यापत्यम् ङङ् । कनिभेदे । “सर्वे
बभानगोला सुः गाणगारिः” विशाट० प्रतवाकम् ।

“धुनर्होमञ्च गाणगारिः” आश्व०त्रौ० २।१७।१८ : सुक्ते
गाणपत लि० गणपतेरिदम् अक्षपया० अण् यकोऽपवादः ।
१गणपतिसम्बन्धिनि । “सारस्वतो गाणपतः सौरस्य वैष्णवः
क्रमात्” ति० त० ।

गाणपत्य लि० गणपतेर्भावंः पत्यन्तात् यक गणपतिभावे
“महादेवप्रसादेन गाणपत्यञ्च विन्दति” भा० व०
८२ अ० । “उपोष्य रजनीमकां गाणपत्यमवाप्नुयात्”
तत्ताध्याये ।

गाणिक लि० गणं नेत्यधीते वा उक्त्या० ङक् । १गणसूत्रादि
पाठके शतद्वेत्तरि च । गणे गणपाठे साधुः कथा० ङक् ।
१गणसूत्रज्ञशब्दे लि० । [यञ् । वेष्टासम्भे हेम० ।

गाणिक्य न० गणिकानां समूहः गणिकाया यञ् वार्त्ति०
गाणिन पुंस्त्री गणिनोऽपत्यादि “इन्ध०खनपत्ये” पा०
अपत्यार्थकेनो निषेधेऽपि गाधिबिद्योत्यादिना इने-
नलोपः । १गणिनोऽपत्ये शतव्याले च स्त्रियां ङीप् ।

गाण्डय्य पु० गण्डोरपत्यादि गणां यञ् । गण्डोरपत्यं ।
यूनि यजन्तत्वात् फञ् । गाण्डव्यायन यूनि तदपत्ये
लोहिता० स्त्रियां युयत्यामयुवत्याश्च ऋ णिप्तात् ङीप् ।
गाण्डव्यायनी तदपत्यस्त्रीभावे ।

गाण्ड(ण्डो) स्त्री ण्डि-इन् “गाण्डुजगात् संज्ञायाम्”
पा० दीर्घनिर्देशात् नि० ङङि । पत्यौ, कदिकारान्त-
त्वात् वा ङीप् । तत्तार्थे । “एष, गाण्डोमयश्चापः”
भा० उ० ८७ अ० ।

गाण्डि(ण्डो)व पुंन० गाण्डिरस्यस्य संज्ञायाम् व । अङ्गु-
नस्य धनुषि । तच्च धनुर्ब्रह्मणा निर्माय सोमाय दत्तं
सोमेन च वरुणाय, अग्निप्रार्थितेन च वरुणं नार्जुनाय
दत्तम् तत्कथा भा० आ० २२५ अ० ।

“तमब्रवीद्भूमकेतुः प्रतिगृह्य जलेक्षरम् । चतुर्थं लोक-
पादानां देयदेवं सनातनम् । सोमेन राक्षा यद्वत्
धनुर्ब्रवीषधी च ते । तत् प्रयच्छोभयं योषं रथञ्च कपि-
लक्ष्णम् । कार्यञ्च सुमहत् पार्थो गाण्डोवेन करिष्यति ।
चक्रोण वासुदेवश्च तन्ममाद्य प्रदीयताम् । ददानीन्मेव व-
रुणः पापकं प्रत्यभाषत । तदङ्गुतं महावीर्यं यशःकीर्तिं
विवर्धनम् । सर्वशस्त्रैरवापृष्य सर्वशस्त्रप्रमाणि च ।
स्वर्वायुधमहामात्रं परसैन्यप्रघर्षणम् । एकं शतसहस्रेण
संमितं राष्ट्रवर्धनम् । चित्तसञ्चावर्चयैः शोभितं सङ्ग्राम-
प्रणम् । देवदानवगन्धर्वैः पूजितं शाश्वतीः सभाः । प्रादा-
नैव धनूरत्नसङ्घातौ च सङ्घेषुधी । “एतद्विष्णुं धत्तं